

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200095
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3021200095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD. a JUDr. Jozefa Šuleka, v právnej veci žalobcu: L. I. Q., nar. XX.XX.XXXX, t. č. H. na F. A. G. P., R. XXX/XX, XXX XX R., právne zastúpeného JUDr. Q. P., advokátom, so sídlom M. XX, XXX XX S., proti žalovanému: A., so sídlom B. XXXX/XX. J., XXX XX A., IČO: XX XXX XXX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A./XXXX/XXXXX-X zo dňa 18. decembra 2020, takto

rozhodol:

Správny súd žalobu **z a m i e t a**.
Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súde v Trenčíne (ďalej aj ako "správny súd") domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. A./XXXX/XXXXX-X zo dňa 18.12.2020, ktorým vo výroku I. žalovaný potvrdil rozhodnutie P. odbornej školy U. (ďalej len "P. U./Škola") o čiastočnom nesprístupnení poskytnúť informáciu, a to fotokópiu zmluvy o poskytovaní praktického vyučovania (ďalej aj len „Zmluva“) uzavretej podľa § 8 ods. 1 pís. e) zákona č. 61/2015 Z.z. o odbornom výcviku a príprave, ktorú má uzavretú s Ústavom na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody I. (ďalej aj „H. a H. I.“). Táto zmluva sa týka praxe mäsiarov v šk. r. XXXX-XXXX v kuchyni odsúdených/mäsiarni ÚVV a ÚVTOS I..

2. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že dôvodom nezákonnosti rozhodnutia žalovaného je skutočnosť, že žalovaný potvrdil rozhodnutie školy (nesprístupnenie Zmluvy o praxi za roky XXXX-XXXX) majúc za to, že prvostupňový orgán má k dispozícii Zmluvu o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených zo dňa 03.09.2014. Žalovaný podľa žalobcu odignoroval skutočnosť, že od účinnosti zákona č. 61/2015 Z. z. musí mať každá škola uzavretú zmluvu o poskytovaní praktického vyučovania, ak neposkytuje svojim žiakom odborné vzdelávanie v školskej dielni (napr. v systéme duálneho vzdelávania).

3. Žalobca žiadosťou o sprístupnenie informácie zo dňa 29.09.2020 požadoval od Školy fotokópiu Zmluvy o praxi, ktorú má Škola uzavretú s ÚVV a ÚVTOS I., a ktorá sa týka praxe mäsiarov v šk. r. XXXX-XXXX v kuchyni odsúdených/mäsiarov ÚVV a ÚVTOS I.. Škola ako prvostupňový orgán rozhodnutím zo dňa 12.11.2020 sp. zn. 2020/1163 vo výroku II. rozhodla, že Zmluvu o praxi žalobcovi nesprístupnila, keďže ju vraj nemá k dispozícii. V odôvodnení rozhodnutia Škola argumentovala, že realizuje vzdelávanie odsúdených v ÚVV a ÚVTOS v rámci svojho elokovaného pracoviska, pričom toto je ako súčasť Školy zaevidované aj v Centrálnom registri škôl, školských zariadení, elokovaných pracovísk a zriaďovateľov. Podľa Školy sa v takomto prípade zmluva o poskytovaní praktického vyučovania podľa zák. č. 61/2015 Z. z. neuzatvára, keďže sa podľa citovaného zákona takáto zmluva uzatvára iba v prípade, ak žiakom poskytuje praktické vyučovanie zamestnávateľ. Škola v závere zhrnula, že v ÚVV a

ÚVTOS I. realizuje praktické vyučovanie v rámci svojho elokovaného pracoviska a nie ÚVV a ÚVTOS I. ako zamestnávateľ v zmysle zákona č. 61/2005 Z. z. Preto vraj škola nemá uzavretú Zmluvu o praxi, pretože ju ani nemá povinnosť uzatvárať. Proti rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. V odvolaní vyslovil právny názor, že Škola, ktorá nemá zriadenú dielňu, aby mohla realizovať odborný výcvik mäsiarov, musí mať uzavretú Zmluvu o praxi. Žalobca označil v rámci odvolania ako dôkaz preukazujúci, že kuchyňa odsúdených v ÚVV a ÚVTOS I. je pracoviskom zamestnávateľa: Prevádzkový poriadok stravovacieho zariadenia pre obvinených a odsúdených zo dňa 10.02.2009, ktorý bol schválený Regionálnym úradom verejného zdravotníctva v U. Q. (č. rozhodnutia A/XXXX/XXXX-X/HV). Súčasne navrhol vykonať ohliadku priestorov kuchyne/mäsiarne v ÚVV a ÚVTOS I..

4. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný o odvolaní rozhodol dňa 18.12.2020 tak, že potvrdil rozhodnutie Školy o nesprístupnení Zmluvy o praxi. V odôvodnení Rozhodnutia uviedol, že Škola dňa 04.04.2011 v zmysle § 18 ods. 7 zák. č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve, požiadala odbor školstva TSK o povolenie vzdelávania v detašovanej triede Školy v ÚVV a ÚVTOS I.. Na základe tejto žiadosti bolo vydané súhlasné stanovisko vo veci vzdelávania v detašovanej triede pre osoby vykonávajúce trest odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS I. v súlade s ust. § 33 ods. 2 zák. č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon). Dňa 05.05.2011 bola uzatvorená dohoda o spolupráci a zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených medzi zmluvnými stranami, realizátorom vzdelávania (Škola) a partnerom vzdelávania (ÚVV a ÚVTOS I.) - prvá dohoda o spolupráci a dňa 03.09.2014 bola následne podpísaná zmluva o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených v zmysle zák. č. 245/2008 Z. z. a zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS I.. Škola tak podľa žalovaného nedisponuje Zmluvou o praxi, keďže ju nemá, ani nepotrebuje vzhľadom k tomu, že má platnú zmluvu o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených.

5. Podľa žalobcu žalovaný nereflektoval na argumentáciu žalobcu v podanom odvolaní, a preto je rozhodnutie žalovaného arbitrárne a nepreskúmateľné. Ďalej žalobca mal za to, že žalovaný vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že SOŠ U. nedisponuje zmluvou o poskytnutí praktického vyučovania, nakoľko ju nemá a nepotrebuje, vzhľadom na to, že má uzatvorenú zmluvu podľa zákona č. 245/2008 Z. z. Žalobca namietal skutočnosť, že zmluva uzavretá dňa 03.09.2014 v zmysle zákona č. 245/2008 Z. z. bola uzavretá pred účinnosťou zákona č. 61/2015 Z. z. Žalobca mal za to, že zo zákona č. 245/2008 Z. z. ani iného právneho predpisu nevyplýva, že táto zmluva nahrádza zmluvu podľa zákona č. 61/2015 Z. z. Podľa žalobcu žalovaný nijako nereflektoval na odvolacie námietky žalobcu, že zapísanie elokovaného pracoviska školy do Registra neznamena, že toto elokované pracovisko má aj dielňu, a že teda škola musí mať uzatvorenú zmluvu o praxi, keďže svoju dielňu v ÚVV a ÚVTOS I. zriadenú nemá. Žalobca ďalej namietal, že z odôvodnenia žalovaného nemožno prijať spoľahlivý záver o tom, že SOŠ nemá, resp. nemusí mať uzavretú zmluvu o praxi s ÚVV a ÚVTOS I..

6. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že nebol zistený skutkový stav dostačujúco pre riadne posúdenie veci, keď rozhodujúcou skutkovou otázkou malo byť zistenie, či kuchyňa odsúdených a masiareň v ÚVV a ÚVTOS I. je pracoviskom zamestnávateľa, v ktorom škola musí mať uzavretú zmluvu o praxi, alebo dielňou školy, kedy sa Zmluva o praxi uzatvárať nemusí. Žalobca vyslovil záver, že žalovaný zatajuje Zmluvu o praxi uzatvorenú medzi SOŠ a ÚVV a ÚVTOS I., pričom bráni žalobcovi v získaní informácie z dôvodu, že v súvislosti s odborným výcvikom prebieha civilné súdne konanie.

7. Žalobca žiadal vykonať dokazovanie prevádzkovým poriadkom stravovacieho zariadenia pre obvinených a odsúdených ÚVV a ÚVTOS I. zo dňa 10.02.2009, zmluvou o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu v ÚVV a ÚVTOS I. zo dňa 03.09.2014, výpisom z Centrálného registra elokovaných pracovísk, žiadosťou Školy zo dňa 04.04.2011 o povolenie vzdelávania v detašovanej triede v ústave I., časťou Správy o výsledkoch školskej inšpekcie zo dňa 15.12.2017 č. XXXXX/XXXX-XXXX, najmä strany 5 a 13, ktorú vykonala F. školská inšpekcia - F. inšpekčné centrum A., výpisom z Centrálného registra elokovaných pracovísk, žiadosťou školy zo dňa 04.04.2011 o povolenie vzdelávania v detašovanej triede v ÚVV a ÚVTOS I. vykonaním obhliadky priestorov. Žalobca záverom vyjadril právny názor, že z platnej právnej úpravy vyplýva SOŠ U. povinnosť mať uzatvorenú Zmluvu o praxi, a teda vychádzal z prezumpcie jej existencie, a preto žiadal zrušenie rozhodnutia žalovaného, ktorým mu nebola sprístupnená.

8. K správnej žalobe sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný uviedol, že pokladá žalobou napádané rozhodnutie za správne a zákonné, a to z dôvodu, že nie je možné sprístupniť informáciu, ktorá neexistuje. Medzi SOŠ U. a ÚVV a ÚVTOS I. nie je uzavretá Zmluva o poskytovaní praktického vyučovania podľa ust. § 8 ods. 1 písm. e) zákona č. 61/2015 Z. z. o odbornom vzdelávaní a príprave v znení neskorších predpisov, nakoľko ÚVV a ÚVTOS v I. nie je zamestnávateľom v systéme duálneho vzdelávania. Podľa zákona č. 61/2015 Z. z. o odbornom vzdelávaní a príprave a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, systémom duálneho vzdelávania je časť systému odborného vzdelávania a prípravy žiaka založenom na zmluvnom vzťahu, výkone praktického vyučovania žiaka priamo u zamestnávateľa na pracovisku praktického vyučovania a financovaní praktického vyučovania zamestnávateľom. Zmluvou o poskytovaní praktického vyučovania je zmluva uzatvorená medzi strednou odbornou školou a zamestnávateľom, na pracovisku ktorého sa vykonáva praktické vyučovanie žiaka podľa § 8 zákona. Medzi SOŠ U. a ÚVV a ÚVTOS I. je uzavretá Zmluva o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených v zmysle zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní, a to v zmysle § 33 ods. 3 predmetného zákona zriadením elokovaného pracoviska školy. V ÚVV a ÚVTOS I. mala SOŠ U. zriadené elokované pracovisko a v ÚVV a ÚVTOS I. neprebiehala duálne vzdelávanie, nakoľko ÚVV a ÚVTOS I. nie je zamestnávateľom v danom prípade. SOŠ U. tak podľa žalovaného nedisponuje zmluvou o poskytnutí praktického vyučovania, nakoľko ju nemá a nepotrebuje vzhľadom k tomu, že má platnú zmluvu o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených v zmysle zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čo bolo potvrdené aj v správe o výsledkoch komplexnej školskej inšpekcie vykonanej v dňoch od 14.11. do 16.11.2017, od 20.11. do 23.11.2017 a 29.11.2017 v SOŠ U., kde v zisteniach a hodnoteniach "škola poskytovala vzdelávanie aj v dvoch elokovaných pracoviskách, s ktorými mala uzatvorené platné zmluvy (ÚVV a ÚVTOS I. a ÚVTOS R. nad F.). Dôkazy, na ktoré žalobca odkazuje, sú podľa žalovaného súčasťou administratívneho spisu, ktorý žalovaný predložil ku konaniu vedenému na Krajskom súde v Trenčíne pod č. k.: 13S/62/2020, ktorý nebol do dnešného dňa právoplatne skončený. Žalovaný z uvedeného dôvodu navrhol pripojiť administratívny spis z uvedeného konania, pričom uvedeným postupom sa splní aj povinnosť predloženia originálneho administratívneho spisu žalovaným, s výnimkou Rozhodnutia o odvolaní zo dňa 18.12.2020, ktorého originál s doručenkami žalovaný súdu predloží fyzicky.

9. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zotrváva na všetkých skutočnostiach uvedených v žalobe. Zdôraznil, že vychádza z prezumpcie existencie Zmluvy o praxi za roky 2016-2017, nakoľko povinnosť Školy mať uzavretú takúto zmluvu vyplýva podľa jeho názoru z platného právneho stavu. Za rozhodný dôvod nezákonnosti Rozhodnutia žalovaného považuje skutočnosť, že žalovaný aproboval rozhodnutie školy o nesprístupnení Zmluvy o praxi za roky 2016-2017, existenciou Zmluvy o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených zo dňa 03.09.2014, pričom zjavne odignoroval skutočnosť, že podľa zákona č. 61/2015 Z. z., musí mať každá škola uzavretú zmluvu o poskytovaní praktického vyučovania, ak neposkytuje svojim žiakom odborné vzdelávanie v školskej dielni (napr. v systéme duálneho vzdelávania). Žalovaný vo vyjadrení uvádza, že Škola nie je zamestnávateľom v systéme duálneho vzdelávania, preto medzi Školou a ÚVV a ÚVTOS I. nie je uzavretá Zmluva o poskytovaní praktického vyučovania podľa ust. § 8 ods. 1 písm. e) zákona č. 61/2005 Z. z. Škola mala v ÚVV a ÚVTOS I. zriadené elokované pracovisko, pričom tu neprebiehala duálne vzdelávanie, nakoľko ÚVV a ÚVTOS nie je v danom prípade zamestnávateľom. Žalobca uviedol, že ak má Škola zriadené elokované pracovisko zaevidované v Centrálnom registri škôl, školských zariadení, elokovaných pracovísk a zriaďovateľov, neznamená to bez ďalšieho, že súčasťou takéhoto pracoviska je aj dielňa, pokiaľ ju aj Škola skutočne nezriadila. Zaevidovaním elokovaného pracoviska sa priestory kuchyne odsúdených ÚVV a ÚVTOS I. nestali školskou dielňou. Podľa žalobcu Škola, ktorá nemá zriadenú dielňu, aby mohla realizovať odborný výcvik mäsiarov, musí mať uzavretú Zmluvu o praxi. Rozhodným dôkazom preukazujúcim, že kuchyňa odsúdených v ÚVV a ÚVTOS I. je pracoviskom zamestnávateľa, je podľa žalobcu Prevádzkový poriadok stravovacieho zariadenia pre obvinených a odsúdených zo dňa 10.02.2009, ktorý bol schválený Regionálnym úradom verejného zdravotníctva v U. Q. (č. rozhodnutia M X/HV). Z neho jednoznačne vyplýva, že mäsiareň je súčasťou kuchyne pre obvinených a odsúdených v ÚVV a ÚVTOS I., a teda že ide o pracovisko tohto zamestnávateľa. Podľa žalobcu z pravidiel formálnej logiky vyplýva, že ak je mäsiareň súčasťou kuchyne odsúdených v ÚVV a ÚVTOS I., kde trvalo pracujú zamestnanci ÚVV a ÚVTOS I. (vrátane väzňov pracovne zaradených na pozície kuchárov, pomocných kuchárov, či mäsiarov), a kde sa každý deň pripravuje celodenná strava pre obvinených a odsúdených, ide o tzv. "pracovisko zamestnávateľa" a nie o "dielňu

Školy". Ďalej mal za to, že zo samotnej zmluvy o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu v ÚVV a ÚVTOS I. vôbec nevyplýva, že by ústav vyčlenil pre Školu (okrem učební na teoretickú výučbu), priestory na zriadenie "školskej dielne" pre mäsiarov. Žalobca vyjadril záver, že existencia Zmluvy o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených zo dňa 03.09.2014, ktorá bola uzavretá podľa zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon), sama osebe neoprávňovala Školu vykonávať odborný výcvik mäsiarov na pracovisku zamestnávateľa ÚVV a ÚVTOS I.. Podľa názoru žalobcu, žalovaný a Škola sa bránia sprístupneniu Zmluvy o praxi najmä z dôvodu, že v súvislosti s odborným výcvikom realizovaným Školou v ÚVV a ÚVTOS I. prebieha civilné súdne konanie na Okresnom súde Trenčín. Žalobca v doplňujúcej replike súhlasil s argumentáciou žalovaného, že ÚVV a ÚVTOS I. nie je zamestnávateľom v systéme duálneho vzdelávania, avšak súčasne nesúhlasil s tým, že nemožno aplikovať zákon č. 61/2005 Z. z. na danú vec. Podľa žalobcu, právna úprava týkajúca sa pracoviska obsiahnutá v zákone č.61/2005 Z. z. sa jednoznačne vzťahuje aj na posudzovanú vec. Žalobca mal za to, že je nesprávna argumentácia žalovaného, nakoľko § 8 ods. 1 písm. e) zákona č. 61/2005 Z. z. výslovne predpokladá skutočnosť, že nejde o zamestnávateľa v systéme duálneho vzdelávania. Preto žalobca žiadal sprístupnenie zmluvy o praktickom vyučovaní a nie zmluvu o duálnom vzdelávaní. Žalobca zdôraznil, že v danom prípade nejde o školskú dielňu, ani o systém duálneho vzdelávania. Žalobca súčasne označil argumentáciu žalovaného v časti duálneho vzdelávania ako novú argumentáciu, na ktorú by správny súd nemal prihliadať. Žalobca poukázal na to, že v minulosti SOŠ U. vedome zavádzalo (uviedlo, že ich nemá) pri neposkytnutí informácii, pričom neskôr vyšlo najavo, že týmito informáciami disponuje. Na základe uvedeného žalobca predpokladá, že žalovaný disponuje Zmluvou o poskytovaní praktického vyučovania. Žalobca uviedol, že je pre neho dôležité, aby mu bola zmluva sprístupnená, nakoľko je dôležitým dôkazom v prebiehajúcom civilnom konaní sp. zn. 21C/18/2019. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že rozhodnutie žalovaného je nesprávne a je ho potrebné zrušiť.

10. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného podľa § 177 a nasl. SSP v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a viazaný rozsahom a žalobnými dôvodmi. Po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP) a po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania a s pripojeným administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že správnej žalobe nie je možné priznať úspech.

11. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 6 ods. 1, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 177 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

14. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

15. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

16. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. A./XXXX/XXXXX-X zo dňa 18.12.2020, ktorým vo výroku I. žalovaný potvrdil rozhodnutie Strednej odbornej školy U. (ďalej len "Škola") o čiastočnom nesprístupnení poskytnúť informáciu, a to fotokópiu zmluvy o poskytovaní praktického vyučovania (ďalej len „Zmluva o praxi“) uzavretej podľa § 8 ods. 1 písm. e) ods. 2 zákona č. 61/2015 Z. z. o odbornom výcviku a príprave, ktorú má uzavretú s ÚVV a ÚVTOS I..

17. Z administratívneho spisu súd pre potreby súdneho prieskumu zistil, že dňa 26.08.2020 bola žalovanému doručená žiadosť o sprístupnenie informácií zo dňa 24.08.2020, na základe ktorej žalobca žiadal okrem iného aj fotokópiu evidencie odborného výcviku študijnej skupiny (triedy), ktorej bol členom v rokoch 2016, 2017, 2018 a 2019 (ods. 4. žiadosti). SOŠ U. nevydal rozhodnutie v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobode informácií v platnom znení a listom zo dňa 07.09.2020 oznámil žalobcovi, že z dôvodu GDPR požadovaný doklad nezasiela. Následne žalobca adresoval žalovanému podanie označené ako Odvolanie proti rozhodnutiu o odmietnutí sprístupniť informáciu zo dňa 14.09.2020, ktoré zjavne smerovalo voči listu žalovaného zo dňa 07.09.2020 s tým, že žiadal zrušenie (nevydaného) rozhodnutia o odmietnutí sprístupniť informácie. SOŠ U. v danej veci postupoval tak, že žalobcovi listom zo dňa 21.09.2020 oznámil nemožnosť poskytnutia požadovaného dokumentu z dôvodu neoprávnenosti sprístupnenia osobných údajov ďalších dotknutých osôb. Rozhodnutie v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobode informácií v platnom znení nevydal, a taktiež odvolanie žalobcu nepostúpil odvolaciemu orgánu.

18. Dňa 02.10.2020 bola SOŠ U. zo strany žalobcu opätovne doručená Žiadosť o sprístupnenie informácií zo dňa 29.09.2020, z obsahu ktorej vyplýva, že žalobca požadoval okrem iného aj sprístupnenie fotokópie Zmluvy o poskytovaní praktického vyučovania uzavretej podľa § 8 ods. 1 písm. e) zákona č. 61/2015 Z. z. (predmet tohto súdneho konania - ďalej aj len „Zmluva“). SOŠ U. požadovaný dokument žalobcovi nesprístupnil odpoveďou na žiadosť zo dňa 07.10.2020, konkrétne Bod 3. Žalobca následne adresoval žalovanému podanie označené ako Odvolanie proti rozhodnutiu o odmietnutí - nesprístupnení informácie zo dňa 11.10.2020, ktoré SOŠ U. postúpil zriaďovateľovi A. samosprávnemu kraju (ďalej len "žalovaný") ako odvolaciemu orgánu na rozhodnutie, o čom písomne listom zo dňa 15.10.2020 upovedomil žalobcu. V súlade s rozhodnutím žalovaného o odvolaní č. A./XXXX/XXXXX-X zo dňa 02.11.2020 žalovaný sprístupnil žalovanému čiastočne požadovanú informáciu, t. j. fotokópiu evidencie odborného výcviku študijnej skupiny v šk. r. XXXX-XXXX (od 02.09.2016) do šk. r. XXXX-XXXX (do 20.10.2017, a to v ÚVV a ÚVTOS I. (mäsiar), kde bol žiakom, pričom zároveň rozhodol o odmietnutí - nesprístupnení informácie v časti - v rozsahu meno a priezvisko odsúdených zaradených v tomto učebnom odbore a mene, priezvisku a podpise majstra odborného výcviku. V časti zaslania fotokópie Zmluvy o poskytovaní praktického vyučovania uzavretej podľa § 8 ods. 1 písm. e) zákona č. 61/2015 Z. z. žiadosť nevyhovel rozhodnutím o odmietnutí - nesprístupnení informácie sčasti zn. 2020/1163 zo dňa 12.11.2020 fotokópiu zmluvy nezaslal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že uvedenú zmluvu nemá k dispozícii, nakoľko v posudzovanom prípade sa takáto zmluva neuzatvára, keďže ÚVV a ÚVTOS I. nie je v pozícii zamestnávateľa.

19. Voči rozhodnutiu o odmietnutí - nesprístupnení informácie sčasti zn. XXXX/XXXX zo dňa 12.11.2020 podal žalobca odvolanie zo dňa 30.11.2020, pričom namietal nesprístupnenie Zmluvy o poskytovaní praktického vyučovania uzavretej podľa § 8 ods. 1 písm. e) zákona č. XX/XXXX Z. z. SOŠ U. odvolanie žalobcu postúpil odvolaciemu orgánu na rozhodnutie listom zo dňa 08.12.2020. Žalovaný o odvolaní žalobcu voči výroku II. rozhodol dňa 21.12.2020 tak, že rozhodnutie o odmietnutí sp. zn. XXXX/XXXX zo dňa 12.11.2020 - nesprístupnení informácie žiadateľovi L. I. Q., nar. XX.XX.XXXX, t. č. H. na výkon trestu odňatia slobody, R. F. XXX/X, XXX XX R. nad F. sčasti potvrdil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 05.05.2011 bola uzatvorená dohoda o spolupráci pri zabezpečovaní výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených medzi zmluvnými stranami realizátorom vzdelávania SOŠ U. a partnerom vzdelávania ÚVV a ÚVTOS I.. Dňa 03.09.2014 bola medzi zmluvnými stranami podpísaná následná zmluva o zabezpečení výchovno-vzdelávacieho procesu pre odsúdených v zmysle zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní a zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody. Ďalej v rozhodnutí uviedol, že SOŠ U. uvedenú zmluvu nemá, nakoľko ju nepotrebuje a výchovno-vzdelávací proces zabezpečuje podľa zákona č. 245/2008 Z. z.

20. Podľa čl. 26 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

21. Podľa § 2 ods. 1 Zákona o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len "zákon č. 211/2000 Z.z."), osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať

o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

22. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

23. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., žiadosť o sprístupnenie informácií povinná osoba vybaví bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti podľa § 14 ods. 2 a ods. 3 a do 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a), ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 18 ods. 1 zákona číslo 211/2000 Z. z., ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

25. Podľa § 18 ods. 2 prvá veta zákona č. 211/2000 Z. z., ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie.

26. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 211/ 2000 Z. z., ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

27. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

28. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z., o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

29. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

30. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

31. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z., vzdelávanie odsúdených je súhrn aktivít založených na aktívnej účasti odsúdeného a zameraných na jeho začlenenie do spoločnosti v súlade s jeho osobnými a spoločenskými potrebami. Vzdelávanie odsúdených sa spravidla organizuje tak, aby v súlade s osobitnými predpismi bolo ukončenie štúdia oficiálne uznané vydaním príslušného dokladu akreditovanou inštitúciou; z dokladu nesmie byť zrejmé, že odsúdený ho získal počas výkonu trestu.

32. Podľa § 33 ods. 3 zákona č.245/2008 Z. z., stredná škola môže pre osoby vykonávajúce trest odňatia slobody a osoby vo výkone väzby organizovať vzdelávanie v elokovanom pracovisku strednej školy alebo individuálne vzdelávanie v ústavoch na výkon väzby a v ústavoch na výkon trestu; to neplatí pre zdravotnícke odbory vzdelania.

33. Podľa § 2 písm. a), g) a h) zákona č. 61/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie:

a) odborným vzdelávaním a prípravou výchovno-vzdelávací proces, v ktorom sa získavajú vedomosti, zručnosti a schopnosti potrebné na výkon povolania, skupiny povolání alebo na výkon odborných činností; člení sa na teoretické vyučovanie a praktické vyučovanie.

- g) praktickým vyučovaním organizovaný proces poskytujúci žiakom praktické zručnosti, schopnosti a návyky nevyhnutné na výkon povolania, skupiny povolaní alebo na výkon odborných činností,
- h) zamestnávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, iná ako stredná odborná škola, ktorej predmet činnosti zodpovedá obsahu vzdelávania v študijnom odbore alebo obsahu vzdelávania v učebnom odbore, v ktorom žiakovi poskytuje praktické vyučovanie.

34. Podľa § 8 ods. 1) zákona č. 61/2005 Z. z. na pracovisku zamestnávateľa sa vykonáva odborný výcvik alebo odborná prax žiaka, ak

- a) žiak nevykonáva praktické vyučovanie v dielni,
- b) žiak sa nepripravuje v systéme duálneho vzdelávania,
- c) zamestnávateľ spĺňa požiadavky na základné učebné priestory a požiadavky na základné vybavenie učebných priestorov určené normatívom materiálno-technického a priestorového zabezpečenia alebo štátnym vzdelávacím programom,
- d) predmet činnosti zamestnávateľa zodpovedá obsahu vzdelávania v študijnom odbore alebo v učebnom odbore, v ktorom sa žiak pripravuje a
- e) stredná odborná škola uzavrela so zamestnávateľom zmluvu o poskytovaní praktického vyučovania.

35. Správny súd konštatuje, že v konaní sú dve základné sporné otázky, ktoré označil žalobca, a od ktorých riešenia sa odvíja posúdenie správnosti rozhodnutia žalovaného č. A./XXXX/XXXXX-X zo dňa 18.12.2020, ktorým vo výroku I. žalovaný potvrdil rozhodnutie P. odbornej školy U. o čiastočnom nesprístupnení poskytnúť informáciu, a to fotokópiu zmluvy o poskytovaní praktického vyučovania uzavretej podľa § 8 ods. 1 písm. e) zákona č. 61/2015 Z.z. o odbornom výcviku a príprave, ktorú má uzavretú s ÚVTOS a ÚVV I.. Prvou otázkou je otázka skutková, a to, či skutočne existuje zmluva, ktorá má byť sprístupnená, alebo nie. Druhou otázkou je otázka právna, a to, či má povinnosť SOŠ U. mať uzavretú uvedenú zmluvu. V prípade kladného zodpovedania právnej otázky by bolo možné uvažovať aj nad jej možnou existenciou napriek tvrdeniu SOŠ U. a žalovaného, že uvedená zmluva neexistuje.

36. Preskúmaním veci správny súd dospel k záveru, že SOŠ U. a ÚVV a ÚVTOS I. nemusia mať uzavretú zmluvu podľa § 8 ods. 2 zákona č. 61/2015 Z. z., nakoľko majú tak, ako tvrdia a v konaní aj bolo preukázané z administratívneho spisu, uzatvorenú zmluvu podľa § 33 ods. 3 zákona č. 245/2008 Z. z. v spojení s § 32 zákona č. 475/2005 Z. z. Správny súd nevyklučuje možnosť aplikácie zákona č. 61/2015 Z. z. tak, ako to popísal žalobca, avšak v tomto prípade vzhľadom na zistený stav veci je zrejmé, že sa nejedná o uvedený prípad. Žalobcov výklad ustanovenia § 8 ods. 1 písm. e) zákona č. 61/2015 Z. z. je nesprávny. Žalobca extrahoval toto konkrétne ustanovenie zo zákona bez súvislosti so zvyšnými časťami právnej normy. Je potrebné si uvedomiť, že pre naplnenie dikcie § 8 ods. 1 zákona č. 61/2015 Z. z. je nevyhnutné splniť kumulatívne podmienky celého odseku, t. j. všetky podmienky stanovené právnou normou. Teda ÚVV a ÚVTOS I. by musel byť zamestnávateľom žiaka, a to v konkrétnom príslušnom odbore, ktorý sa vyučuje mäsiar. Bez existencie zamestnaneckého vzťahu v príslušnom odbore vzdelávania nie je možné aplikovať na daný prípad zákon č. 61/2015 Z. z. Ak nie je teda splnená ktorákoľvek podmienka uvedená v § 8 ods. 1 zákona č. 61/2015 Z. z., tak nemožno daný prípad subsumovať pod dané ustanovenie zákona. Pri výklade právnej normy je úplne neprípustné, aby bola vyňatá len jedna z kumulatívnych podmienok tejto právnej normy (§ 8 ods.1 písm. e) zákona č. 61/2008 Z. z.) a podľa nej posudzovaný celý prípad. Vzhľadom na uvedené má preto správny súd za to, že nemusela byť uzatvorená zmluva podľa § 8 ods. 2 zákona č. 61/2015 Z. z., nakoľko SOŠ U. takúto zákonnú povinnosť nemalo. Tu si je potrebné uvedomiť, že ide o špeciálnu formu vzdelávania, kde je právna úprava špecifická vzhľadom na to, že ide o výkon trestu odňatia slobody, kde musia byť splnené špecifické bezpečnostné podmienky a pomery, a preto zákonodarca prijal aj špecifickú právnu úpravu v zákone č. 245/2008 Z. z. a č. 475/2005 Z. z., ktorá ráta s elokovaným pracoviskom a nezasahuje do uvedených vzťahov zákonom č. 61/2015 Z. z. Odhliadnuc od uvedeného je rovnako dôležitou aj skutková otázka, a to, či reálne existuje zmluva, o ktorej to tvrdí žalobca. Nakoľko, ak neexistuje zmluva podľa § 8 ods. 2 zákona č. 61/2015 Z. z., a to hoc by aj existovať mala, tak žalovaný, ani SOŠ U. nemôžu predložiť neexistujúcu zmluvu, nakoľko sa to nedá. Existencia zmluvy podľa § 8 ods. 2 zákona č. 61/2015 Z. z. medzi SOŠ U. a ÚVV a ÚVTOS I. zostala len v rovine hypotetického tvrdenia. Žalobca sám v žalobe uvádza, že má za to, že zmluva by mala existovať, a preto trvá na zrušení rozhodnutia, avšak okrem svojich tvrdení nepredložil žiaden reálny dôkaz o jej existencii. Správny súd konštatuje, že z obsahu

administratívneho spisu neplynie žiadna skutočnosť nasvedčujúca, že zmluva, ktorej existenciu tvrdí žalobca, by mohla existovať.

37. Správny súd je toho názoru, že záver, ktorý prijal žalovaný a SOŠ U., zodpovedá reálnemu stavu. Žalobca nepreukázal existenciu tvrdenej zmluvy, ktorá by mala byť sprístupnená a súčasne aj ním tvrdený právny názor o povinnosti mať uzatvorenú takúto zmluvu pre SOŠ U. a ÚVV a ÚVTOS I. je nesprávny, a preto po preskúmaní veci správny súd dospel k záveru, že žalovaný aj SOŠ U. dostatočne zistili skutkový stav a tento správne právne posúdili. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že námietky uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného ani prvostupňového rozhodnutia SOŠ U., a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

38. Záverom k žiadosti žalobcu o vykonanie navrhovaných dôkazov podľa ods.7 tohto odôvodnenia konštatuje, že časť dôkazov (Zmluva zo dňa 04.09.2014) sa nachádzala v administratívnom spise, pričom pre účely tohto rozhodnutia nebolo potrebné vykonať zvyšné dôkazy, vzhľadom na skutočnosť, že správny súd dospel k záveru o neexistencii zmluvy uzavretej podľa § 8 ods. 2 zákona č. 61/2015 Z. z. medzi SOŠ U. a ÚVV a ÚVTOS I..

39. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

40. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a nedôvodnosť námietok žalobcu, správny súd podľa § 190 SSP žaloby zamietol.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 168 SSP, v zmysle ktorého žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

42. V prejedávanej veci procesne úspešnému žalovanému správny súd náhradu trov nepriznal, nakoľko žalovanému nevznikli žiadne dôvodne vynaložené trovy a trovy konania si v prípade úspechu žalovaný ani neuplatnil.

43. Tento rozsudok prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správne súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnomu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.